

§ 34.

Tyendet er berettiget til at undlade at tiltræde Tjenesten, naar det kan bevise, at Husbonden i det sidste Aar, før Tjenesten skal tiltrædes, har mishandlet eller sultet sit Tyende eller søgt at forlede det til forbryderske eller usædelige Handlinger; for saa vidt det ikke godtgøres, at Tyendet ved Fæstemaalets Indgaaelse var vidende om det paagældende Forhold.

§ 35.

Tyendet kan ophæve Tjenesteforholdet uden Opsigelse, naar det kan bevise, at Husbonden, uden at det selv er Skyld deri, ved utilbørligt Forhold fra sin Side har gjort sig skyldig i grov Tilsidesættelse af sine Pligter som saadan, saasom naar han:

1. har øvet Vold imod Tyendet,
2. retsstridig har udsat dets Liv, Helbred eller Ære for Fare,
3. har søgt at forlede det til forbryderske eller usædelige Handlinger,
4. retsstridig har fremsat usande Beskyldninger imod det, som ere egnede til at skade dets gode Navn og Rygte,
5. har undladt trods Paakrav at betale det forfalden Løn,
6. har nægtet at give det saadan Frihed, hvorpaa det efter Loven eller særlig Aftale har Krav,
7. yder det saadan Kost eller Opholdsrum, der er i Strid med Loven eller særlig Aftale eller egnet til at udsætte dets Helbred for Fare,
8. samt naar Tyendet har været Genstand for Vold eller utilbørlige Tilnærmelser fra andre til Husstanden hørende Personer uden trods Henvendelse at kunne opnaa Husbondens Beskyttelse derimod.

Nævnet kan i de heromhandlede Tilfælde efter Omstændighederne tillægge Tyendet en passende Erstatning i Anledning af Tjenesteforholdets Afbrydelse. Denne kan dog aldrig overstige den i § 39 fastsatte Grænse.

§ 36.

Har et Tyende uden at være hindret ved Sygdom eller andet lovligt Forfald, og uden at der har foreligget nogen Grund, som berettiger det til at hæve Tjenesteforholdet, undladt at møde i Tjenesten i rette Tid, saa at det af den Grund er bleven afvist, eller det aldeles er udeblevet, er det pligtigt at betale Husbonden i Erstatning saa meget, som Halvdelen af den kontante Løn udgør for den vedtagne Tjenestetid, samt bøde fra 10—100 Kroner. Samme Erstatnings- og Strafansvar ifalder Tyende, som ulovligt bortgaar af Tjenesten.

§ 37.

Husbonden er pligtig at modtage Tyendet i sin Tjeneste til den fastsatte Tid. Dog er han berettiget til at nægte at modtage det, naar han kan bevise:

1. at det i Løbet af det sidste Aar før Tjenestens Tiltrædelsestid er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling;
2. at det ved Fæstemaalets Indgaaelse har forevist falske Anbefalinger,
3. at det mangler den særlige til Tjenestens Udførelse nødvendige Færdighed, som det ved Fæstemaalets Indgaaelse udtrykkelig har angivet at besidde, eller
4. at det lider af smitsom Sygdom eller paa Grund af Sygdom eller Legemsskade eller for det kvindelige Tyendes Vedkommende Frugtsommelighed er uskikket til den paatagne Tjeneste,

alt dog kun for saa vidt det ikke kan godtgøres, at Husbonden ved Kontraktens Indgaaelse var vidende om det paagældende Forhold.